

Pleidooi voor een consequent liberalisme

We zitten op een dood punt. Het individu zit vast in een bureaucratisch systeem dat elke individuele vrijheid en creativiteit fruikt. Stap voor stap neemt de collectivisering van onze maatschappij toe. Bij gebreken wordt steevast geopteerd voor lapmiddelen die geen antwoord bieden op de uitdagingen van een globaliserende wereld. Dit systeem heeft geen toekomst. Nieuwe mechanismen moeten worden aangereikt, opdat het individu terug meester zou worden over het eigen leven. Een radicale verandering dringt zich op.

Het primaat van het individu vormt het uitgangspunt van een nieuw maatschappelijk model. We moeten evolueren naar een keuzegemeenschap waarin eenieder ten volle invulling geeft aan zijn of haar levenslot. Wanneer het collectief het individueel lot bepaalt, sterft de vrijheid en daarmee het individu. Een andere kijk op het individu en de samenleving dringt zich op. Helaas wordt de liberale partij verlamd door een ongekenide ideologische bloedarmoede. De liberale beweging moet terug in het offensief en kiezen voor een consequent en radicaal liberalisme.

Het liberalisme is een fascinerende ideologie. Het houdt een mentaliteit in die uitgaat van het respect voor elke mens, het geloof in de kracht en de creativiteit van het individu en het onbevooroordeeld benaderen van elke persoon. Het liberalisme moet strijden voor het wegwerken van elke vorm van onvrijheid. Het is een vernieuwingsgezinde beweging die het gevestigde steeds in vraag stelt en zich verzet tegen verstarring, bekrompenheid en conservatisme. Het liberalisme staat nooit stil, het moet steeds vechten voor gelijke kansen opdat iedereen zich zou kunnen ontwikkelen tot een vrij burger. Vrijheid als vertrekpunt biedt het breedst mogelijke spectrum om tot ontwikkeling en vooruitgang te komen.

Discussies omtrent fiscaliteit en arbeidsmarktbeleid vertrekken nog altijd vanuit bevoogdende, collectivistische uitgangspunten. Het individu wordt verpletterd onder een gruwelijk complexe fiscaliteit, die tot doel heeft het individu te sturen. Een radicale vereenvoudiging dringt zich op, met name de invoering van een flat tax. De voordelen ervan zijn onmiskenbaar.

Door de invoering van een flat tax, van maximaal 25%, wordt het hele kluwen van uitzonderingen en vrijstellingen weggevaagd en het invullen van een belastingformulier drastisch vereenvoudigd. Deze lagere, uniforme belasting creëert ademruimte voor economische activiteit en is een troef voor het aantrekken van kapitaal. Het ontmoedigt belastingontduiking, sluit achterpoortjes en dringt de zwarte economie terug. Door een belastingvrije som hoeven kleinverdieners helemaal geen belasting te betalen, en behoudt het een element van progressiviteit. Enkel door deze radicale vereenvoudiging en verlaging van de belastingen kan de liberale partij haar geloofwaardigheid als bondgenoot van de belastingbetaler terugwinnen.

Een belastinghervorming kan echter nooit geloofwaardig zijn zonder een evenredige vermindering van de overheidsuitgaven. Drastische hervormingen zijn absoluut noodzakelijk, om te komen tot efficiënte en activerende sociale voorzieningen. De kapitalisering van de pensioenen, het beperken van werkloosheidsuitkeringen in de tijd en het afschaffen van het brugpensioen mogen niet langer worden uitgesteld.

Ook voor het arbeidsmarktbeleid reikt het liberalisme structurele oplossingen aan. Waar nu de collectivistische organisatie in het sociaal overleg tussen behoudsgezinde vakbonden en werkgeversorganisaties centraal staat, opteren wij voor een individualisering van de economische relaties en een herwaardering van de individuele contractuele vrijheid. De sociale partners vaardigen steeds meer regulering uit, maar de kosten in termen van werkloosheid, lagere arbeidsparticipatie en toegenomen zwartwerk worden doorgeschoven naar de overheid. Sectorale CAO's mogen dan ook niet langer algemeen verbindend worden verklaard voor alle ondernemingen. Het direct overleg tussen werknemers en werkgevers, die zich voor hun belangenbehartiging vrijwillig kunnen organiseren, moet dringend geherwaardeerd worden.

Liberalen kunnen niet tolereren dat mensen uitgesloten worden uit het economisch leven door conservatieve en kortzichtige organisaties waar groepsbelangen en verworven rechten primeren op het individueel welzijn. De zwakkeren worden niet beschermd, maar zijn juist het eerste slachtoffer van een collectivistisch, rigide en behoudsgezind sociaal systeem.

Initiatief, experiment en innovatie vormen de motor voor welvaart en vooruitgang. De overheid moet zich bescheiden opstellen om alle kansen te geven aan de individuele creativiteit en iedereen zijn of haar talenten maximaal te laten ontplooiën. Alle belemmeringen, zoals regulering omtrent prijzen en openingsuren, contingentering van bepaalde beroepen en corporatistische vestigingswetten, moeten verdwijnen. Wanneer het individu niet langer verstrikt zit in het bureaucratisch web, wordt elkeen optimaal de kans geboden om zich als zelfstandige of binnen een onderneming in te schakelen in het maatschappelijk proces van welvaartscreatie.

Het liberalisme is een sociale, progressieve ideologie. De huidige ideologische bloedarmoede en beleidsmatige lafheid sturen de liberale beweging de afgrond in. Wanneer we de liberale basiswaarden van vrijheid, verantwoordelijkheid en solidariteit op consequente wijze formuleren én toepassen zal het vertekende beeld van de liberale ideologie de wereld worden uitgeholpen. Willen we een vrije, open samenleving, waarin elk individu de kans krijgt zich volledig te ontplooiën, moeten de hierboven geschetste maatregelen zo snel mogelijk ingevoerd worden. Enkel dan wordt het individu bevrijd van de bevoogdingsdrang van het bureaucratisch apparaat en komen we tot een echte keuzegemeenschap, met gelijke kansen voor eenieder. Het is beter te anticiperen dan te ondergaan. De toekomst is aan het liberalisme!

Wim Aerts
Tom Claerhout
Philippe De Backer
Mathias De Clercq
Jules van Rie